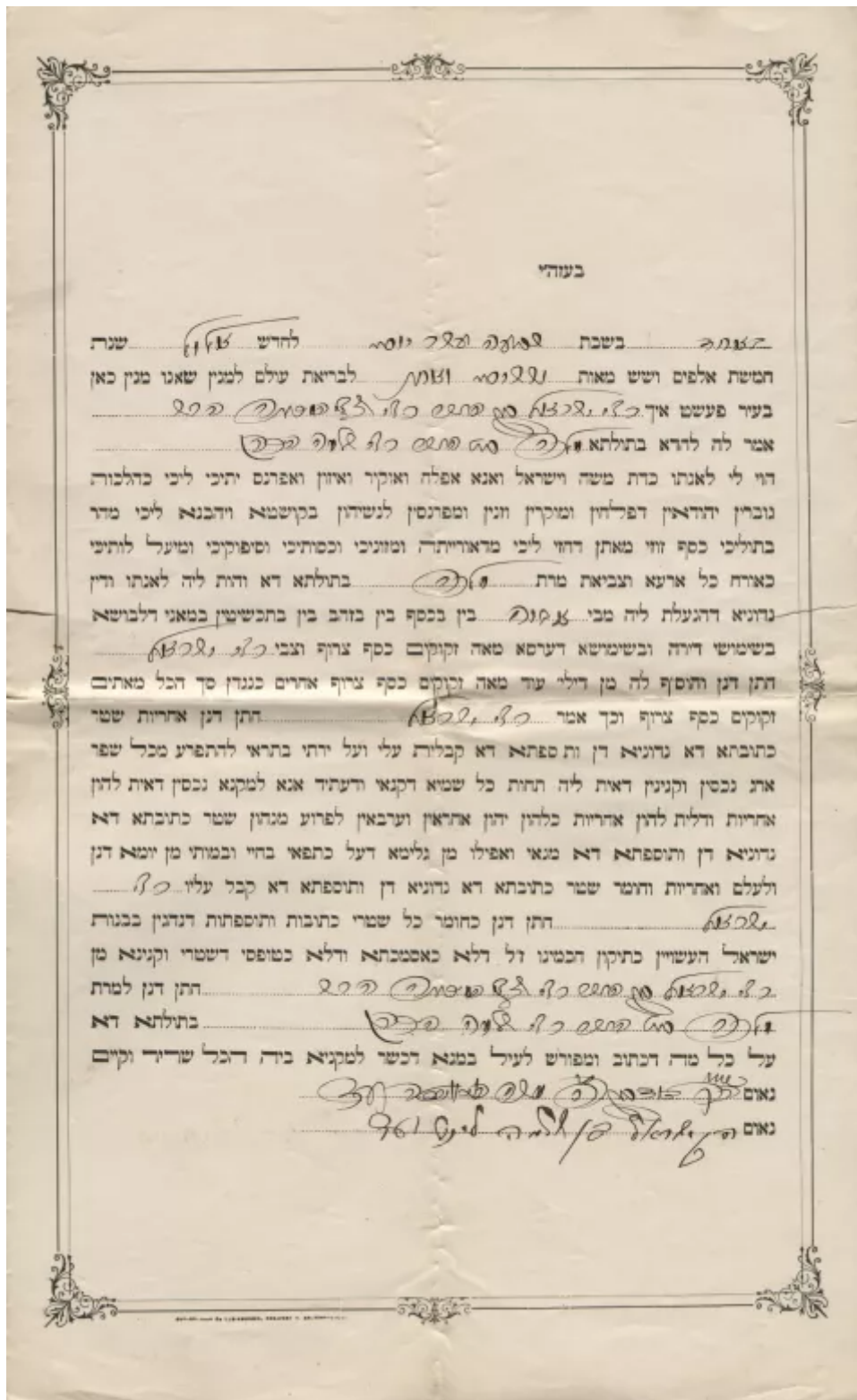

Ketuba

Ez a nagyapám ketübéje [lásd: ketuba], ami az első feleségével kötött házassága alkalmából készült, nem tudom, hogy pontosan mikor, valamikor az 1980-as vagy 1990-es években. A nagyszüleim hamar meghaltak, én még nagyon kicsi voltam, ezért nem sok mindenre emlékszem. Az apai nagyapám Nagyszöllősen született 1855-ben. Szabó volt. Az első felesége korán meghalt, nem született gyermekük. Második felesége, az én nagyanyám, K. K. volt, akinek öt gyereke született, két évente egy. Mivel apám még gyerek volt, amikor az anyja meghalt, róla végképp nem

tudok semmit. A nagyapám időskorában velünk lakott a Bérkocsis utcában [Budapesten]. Amikor lementem vele sétálni, a barátai nagyon kedvesek voltak velem. Másra nem is emlékszem vele kapcsolatban. Négy éves voltam, amikor 1930-ban meghalt. Apunak négy testvére volt: B., K., D. és J. K. még az 1920-as években meghalt. B. az első világháború után Buenos Airesbe ment, mást nem is tudok róla. D. Szegeden élt, és utazóként kereste a kenyerét, paprikát adott el nagykereskedőknek. A családjával együtt Ausztriába került [lásd: Strasshof], onnan jöttek haza. D. bácsi a háború után, az 1960-as években halt meg. Egy lánya volt, aki nemrég halt meg. J. Budapesten élt, és utazó volt. Nem tudom, mivel kereskedett. Egy lánya, egy fia és egy keresztény nevelt lánya volt. A lánya Újvidékre ment férjhez ment, és ott a gyerekével együtt a Dunába lőtték [lásd: újvidéki vérengzés]. A fia az Adria Biztosítónak volt az igazgatója. 1938-ban kitették, és elvitték munkaszolgálatra. 1942-ben leszerelték, majd megint elvitték. Másodszorra már nem jött vissza. A nevelt lány a háború alatt bújtatta a családot. Ennyit tudok az édesapám családjáról.